

сѣкатъ свои монети. Най-първо това направилъ Абдера (до Порто Лагосъ) — въ VI в. пр. Хр. Следъ това Маронея, Аполония (Созополъ), Амфиполъ (при устието на Струма), Одесосъ (Варна) и Дионисополъ (Балчикъ).

Когато презъ първия вѣкъ следъ Христа въ нашитѣ земи се установила напълно римската власть, въ страната станали голѣми промѣни. Междуособицитѣ се прекратили, прокарани били много пѣтища, търговията

Монета отъ римско време сѣчена въ Марцианополъ (сега с. Р. Девня)

се развила, започналъ оживенъ градски животъ и въ вътрешността на страната. Тогава изникнали много градове — Пауталия (Кюстендилъ), Стоби (до Велесъ), Никополисъ адъ Иструмъ (до с. Никюпъ) и много други. Тия градове, както и старитѣ колонии по крайбрѣжията, започнали да сѣкатъ бронзови монети (римлянитѣ запазили за себе си правото да сѣкатъ сребърни монети).

На едната страна на тия монети е изобразенъ римскиятъ императоръ, а на opakото има храмъ, божество и различни други изображения. Тия монети се срѣщатъ много често и тѣ съдържатъ много данни за тогавашния видъ и украса на нашитѣ градове. Напримѣръ, на монетитѣ на Никополисъ, Одесосъ и др. има храмове съ статуи въ тѣхъ, което ни навежда на мисълта, че такъвъ билъ видътъ на тогавашнитѣ градски храмове; на други монети има надписи въ честь на станали спортни игри и т. н.

Римски и византийски монети. Нашитѣ стари градове престанали да сѣкатъ свои монети къмъ 274 г., когато всичкото монетосѣчене било взето отъ държавата. Сега започнали да се употрѣбаватъ само императорски римски монети. Когато въ 476 г. паднала Западната римска империя, Източната останала да сѣществува подъ името Византия, и нейнитѣ монети носятъ